

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 157/2026
24.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и ВВ, адвоката Горана Марковића и браниоца окривљеног АА, адвоката Станка Фуштара, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 652/23 од 27.05.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 220/25 од 10.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и ВВ, адвоката Горана Марковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 652/23 од 27.05.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 220/25 од 10.11.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

II

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Станка Фуштара, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 652/23 од 27.05.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 220/25 од 10.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 652/23 од 27.05.2025. године, ставом првим изреке, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела

насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за која кривична делу су му претходно утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци, па му је изречена условна осуда, тако што му је изречена јединствена казна затвора у трајању од десет месеци и истовремено одређено да се наведена казна наће извршити уколико окривљени за време од три године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 264. ЗКП у вези члана 261. ЗКП, обавезан је окривљени АА да плати суду на име трошкова поступка паушални износ од 10.000,00 динара, у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док ће о осталим трошковима поступка суд одлучити накнадно посебним решењем, док је на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени ББ, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парнични поступак.

Ставом другим изреке пресуде, окривљени ББ и ВВ, оглашени су кривим због кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. у вези става 33. КЗ и осуђени на новчане казне и то окр. ББ, на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара, а окр. ВВ на новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара, које казне су дужни да плате у року од једног месеца од правноснажности пресуде, с тим да ће, уколико не плате казне у остављеном року, исте бити замењене казном затвора, тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне заменити једним даном казне затвора. На основу члана 264. ЗКП у вези члана 261. ЗКП, обавезани су окривљени ББ и ВВ да плате суду на име трошкова кривичног поступка паушални износ од по 10.000,00 динара, у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док ће о осталим трошковима поступка суд одлучити накнадно посебним решењем, док је на основу члана 258. став 4. ЗКП приватни тужилац АА, ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 220/25 од 10.11.2025. године одбијене су као неосноване жалбе ОЈТ у Крагујевцу, браниоца окривљеног – приватног тужиоца АА и заједничког браниоца окривљених ББ и ВВ, а првостепена пресуда је потврђена.

I

Бранилац окривљених ББ и ВВ, адвокат Горан Марковић, иако означава да захтев за заштиту законитости подноси против правноснажне другостепене одлуке, из образложења захтева произлази да захтев подноси и против првостепене и против другостепене правноснажне пресуде, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду или преиначи побијане пресуде у корист окривљених и досуди окривљенима све трошкове кривичног поступка.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе

предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљених ББ и ВВ, адвокат Горан Марковић, у образложењу захтева за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је првостепени суд прекорачио оптужбу у ставу два изреке пресуде, тиме што је означио погрешно лице као оштећеног, изван граница постављеног оптужног акта.

По наводима захтева за заштиту законитости, оптужним актом, односно приватном тужбом, која је уређена поднеском од 29.04.2025. године наведено је да је „окривљени ББ оштећеног ГГ ударио затвореном шаком – песницом у лево око“, док је у изреци пресуде наведено лице оштећени АА, те се по наводима одбране не може радити о техничкој грешки у презимену, како то погрешно закључује другостепени суд, већ о прекорачењу оптужбе. Бранилац истиче да је суд у току поступка требало да позове приватног тужиоца да уреди оптужни акт, а не да самостално на штету окривљених уређује приватну тужбу и врши измене у изреци пресуде.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости окривљених ББ и ВВ, адвокат Горан Марковић, истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд – Виши суд у Крагујевцу је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде Кж1 220/25 од 10.11.2025. године је дао јасне и довољне разлоге за свој став да се не ради о прекорачењу оптужног акта (страна 3, четврти став, другостепене пресуде), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац окривљених оспорава налаз и мишљење судског вештака судске медицине др Милоша Тодоровића, те истиче да се вештак изјашњавао ван граница које су постављене као предмет вештачења, а које је суд укључио у чињеничну грађу, а коју повреду није утврдио ни другостепени суд. Поред тога, бранилац се у захтеву за заштиту законитости бави утврђеним чињеничним стањем које је претходило критичном догађају. Оваквим наводима захтева, бранилац оспорава изведене доказе и оцену доказа у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Међутим, повреда закона из члана 440. ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, није предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле није дозвољен разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у ставу првом изреке пресуде.

II

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Станко Фуштар, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, делимично укине правноснажну првостепену пресуду, у ставу један тачка 1. и 2. изреке и другостепену правноснажну пресуду којом је окривљени оглашен кривим или преиначи побијане пресуде у односу на окр. АА и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и сходно члану 265. ЗКП одлучи да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблаговремен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10), став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепену поступку и поступку пред жалбеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Имајући у виду да је окривљени АА пресуду Вишег суда у Крагујевцу Кж1 220/25 од 10.11.2025. године, према доставници у списима предмета, примио дана 01.12.2025. године, последњи дан рока за подношење захтева за заштиту законитости био је 31.12.2025. године (среда). Бранилац окривљеног АА, адвокат Станко Фуштар је захтев за заштиту законитости поднео дана 05.01.2026. године, дакле након протекла рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, услед чега је Врховни суд оценио захтев неблаговременим.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у ставу два изреке пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**